

THE WRITER WHO NEVER WROTE

Ferdinando Frega - Nando the Scribe

GILLETTE: ПИСЬМЕННИЦЯ, ЯКА НІКОЛИ НЕ ПИСАЛА

Одна з перших речей, які я зрозумів: видавничий бізнес ніколи не залишить чистий наратив недоторканим. Рано чи пізно гроші навчать систему виробляти довіру.

Сьогодні когось викрили.

Вона не вкрала роман.

Вона вкрала слово, яке його розповідає.

Жінка видає книжку. Вона називає її своїм першим любовним романом. У відео, майже крізь сльози, вона каже своїй аудиторії:

«Я написала її сама. ШІ лише допоміг мені її виправити. Ідея була цілком моя».

Люди їй вірять.

Аплодують.

Потім вони дізнаються, що «виправити» означало щось зовсім інше.

Штучний інтелект не розставляв коми.

Він написав книжку.

Вона написала запит.

Мій власний шлях ніколи не будувався для реклами. Він будувався для чогось куди менш привабливого: платити повну ціну за те, що я описую.

Вісімнадцять років усередині справжньої компанії.

Не ідея, розширена штучним інтелектом, а життя, розширене батьком, який уже вклав сорок років власного життя до мене.

Що відділяє того, хто пише, від того, за кого пишуть?

Не технологія.

Технологія — лише інструмент, нічим не відмінний від друкарської машинки 1950-х. Справжня різниця в тому, чи стоїть за словами тіло.

Тіло, яке пройшло крізь те, що описують слова.

Тіло, яке заплатило за кожне речення роками, помилками, дисципліною, жертвами, перемогами й поразками.

Її книжку продають як обіцянку кохання.

Гарантований успіх.

Бо найдавніша форма реклами завжди була тією самою:
обман.

Люди рідко його розпізнають.

Вони просто ним захоплюються.

Саме тому мій наратив має інше гасло:

«Рахунок, який час пред'являє тим, хто вірив, що зможе заплатити пізніше».

Я ніколи не буду відомим.

Я ніколи не буду багатим.

Але мене буде неможливо забути.

Ferdinando Frega